

otrokom prijatelj, učitelj in voditelj.

(Priloga Vrtnu.)

Št. 9.

Ljubljana, dne 1. septembra 1906. VIII. tečaj.

Pričetek šole.

(Dober namen.)

V tem mesecu pričnete, vsaj večinoma, novo šolsko leto. Sedaj ste se dobro oddahnili in odpočili, ter se boste zopet s čilimi močmi lotili svojega šolskega dela. Ne bom vas opominjal, kako bodite pridni doma in v šoli, ker zaupam, da so čitateljčki „Angeljčkovi“ že itak vsi pridni, marveč na neko drugo jako imenitno reč vas moram opomniti. Želim namreč, da bi vaše delo ne imelo le časne koristi, marveč tudi večno, da bi vam dobrih redov ne zapisavali samo vaši učitelji v šoli, marveč tudi vaši angelji v nebesih v nebeški „katalog“ — v bukve življenja!

V to svrho pa je treba, da imate dober namen pri učenju. Kaj to pomeni, naj vam pojasni ta-le zgodbica:

Slavnoznan mladinec p. Adolf pl. Doss se je nekoč pogovarjal s tiskarskim pomočnikom ter ga vprašal mej drugim, ali hoče postati svetnik. Mladenič je bil v zadregi in ni vedel, kaj bi odgovoril. Pater

mu je pomagal iz zadrege, ter nadaljeval: „To ni tako težko, če le hočete.“

„Hotel bi že, pa ne vem prav, kako bi začel.“

„To je kaj preprosto. Vi ste črkostavec, kajne? Ako se privadite, vsako črko, katero postavite, postaviti iz ljubezni do Boga, v njegovo čast, ste opravili ravno toliko svetih vaj za nebesa, in vendar v istem času izvršili tudi svoje delo. To se imenuje dober namen.“

Tiskar zmaje z glavo in si misli: to že poskusim. Preteklo je več tednov in dobri pater je že pozabil oni pogovor, — kar sreča zopet tiskarja.

„Izvrstno gre“, vzklikne, ko zagleda patra. „Čim dalje lažje se mi zdi.“

„I, kaj pa, kaj?“ se začudi blagi mladino ljub.

„Vi ste me naučili, kako se človek posveti“, odgovori pridni in pobožni črkostavec. „Do sedaj sem poskušal, pa mi gre vrlo dobro.“

Poprimi se tega izvrstnega pomočka tudi ti, mladi čitateljček. Ti ne veš, koliko si s tem lahko že sedaj zaslužiš v nebesih; kako se boš razveselil, ko prideš pred sodbo božjo in boš zagledal v knjigi svojega življenja toliko zaslug že iz detinskih let; začudil se boš in porečeš: kdaj pa sem si toliko pridobil!? Glej, dober namen ti je pomagal.

Zato le urno na delo! Bogu daruj vse svoje misli in želje, besede in dela: vse, vse naj bo iz ljubezni do Boga, v čast božjo! Če hočeš, lahko še posamič našteješ najimenitnejša opravila, n. pr.: Vsako črko, ki jo bom zapisal, vsako besedo, ki jo bom bral, vsako reč, ki se je bom naučil, tebi darujem, o ljubi Bog, vsaka stopinja v šolo in iz šole domov bodi v tvojo čast itd. Za to vajo imaš prav lepo navodilo v prvem „Angeljčku“ str. 29 v mični pesmici, katere tretja kitica n. pr. pravi:

„Vse, kar mislim, rečem, berem, pišem,
Če počivam, v sladkem spanju dišem,
Vsak premikljej udov in srca —
Tebi, ljubi Jezus, naj velja!“

Dobri namen pa je treba večkrat ponavljati, ali z besedo ali pa vsaj na tihem v srcu. Obudi dobri namen sedaj za vse šolsko leto, v začetku vsakega meseca za ves mesec, v nedeljo za ves teden, vsako jutro za ves dan, potlej pa še večkrat mej dnevom, zlasti pred imenitnejšimi opravili. Posebno lepo se to opravi s pogostnimi vzdihljeji, ki se imenujejo hipne ali strelne molitve.

Tak dobri namen ima pa zate še nek drug velik dobiček. Močno ti bo namreč olajšal tudi težka dela, tako da se boš kar čudil sam sebi. Ako se ti naloži težka šolska naloga, reci takoj v začetku: „Narediti jo hočem iz ljubezni do Boga, v božjo čast“ — in dvakrat lažja ti bo ta sicer neljuba dolžnost. Ako ti stariši ali predstojniki ukažejo kaj neprijetnega, pomagaj si z dobrim namenom, odločno reci: „Storiti hočem v čast božjo“ — in lahko ti bo to, kar se ti je zdelo skoro nemogoče. Pisatelj teh le vrstic je to sam skusil že v mladih letih. Včasih se mu je zdelo zjutraj kaj težko vstati o določeni uri; vzdihnil je prav iz srca: „Iz ljubezni do Tebe, o Jezus, hočem vstati!“ in pri tej priči je bil na tleh. Zakaj če smo kaj namenili Bogu samemu, se spodobi, da takoj tudi pošteno izvršimo!

„Internus.“

Angelju.

Angelj, varih moj,
Varuj me nocoj:
Tebi se priporočim —
In sladko zaspim.

Angelj ljubi moj,
Varuj mi nocoj
Tudi drago mamico,
Ateja zvesto.

Angelj ljubi moj,
Varuj nas nocoj —
Tvoj sem jaz in mojci vsi,
Bodi naš i ti.

A. P.

